

Vlada samo delimično finansira jedino sklonište za žrtve trgovine ljudima, koje vodi jedna nevladina organizacija i ne obezbeđuje dovoljnu zaštitu žrtvama u toku trajanja krivičnog postupka kako ne bi bile izložene sekundarnoj viktimizaciji i zastrašivanju, navodi se u Izveštaju.

U februaru, Posebno odeljenje Višeg suda u Beogradu donelo je prvostepenu presudu članovima četvoročlane kriminalne grupe optuženim za izvršenje krivičnog dela trgovine ljudima nad šest devojaka, od kojih su dve bile maloletne. Učinioci su osuđeni na visoke kazne, a sud im je nametnuo i obavezu uplate sume od 55.000 evra na ime imovinske koristi koju su pribavili izvršenjem krivičnog dela.

Uz to NVO beleže da sudovi još uvek propuštaju da u svim slučajevima trgovine ljudima osuđenima oduzmu korist stečenu izvršenjem krivičnog dela. Prema navodima NVO ASTRA, Apelacioni sud u Beogradu propustio je da Safetu Čučku, osuđenom za trgovinu ljudima na deset godina i šest meseci zatvora, oduzme obimnu dobit stečenu izvršenjem ovog krivičnog dela.

Održan je veći broj manifestacija sa ciljem da se skrene pažnja na problem trgovine ljudima. Iako je napor koji ulažu određeni predstavnici nadležnih institucija uočljiv, broj preventivnih aktivnosti finansiranih isključivo iz budžeta Republike Srbije je zanemarljiv.

Ažurirani i pouzdani podaci o broju dece koja prose u Srbiji ne postoje. Istraživanja sprovedena na tu temu identifikovala su čitav niz hroničnih problema. Jedan od njih je da tačan broj dece koja prosjače nije moguće ni pretpostaviti, s obzirom na specifičnost ove pojave i činjenice da ne postoje evidencije i jedinstvena metodologija evidentiranja pojave. Ne postoji ni ujednačen stav stručnjaka o tome šta je dečje prosjačenje, pa stoga izostaju i planske mere kojima bi se uticalo na rešenje problema.

Iako je problem iz godine u godinu sve vidljiviji, predstavnici nadležnih organa negiraju rasprostranjenost prosjačenja, tvrdeći da u Beogradu „ne postoje organizovane kriminalne grupe koje ljude primoravaju da prosjače, već da je reč o porodicama koje se same organizuju.“

U višegodišnjoj praksi borbe protiv trgovine ljudima u Srbiji je registrovano više hiljada žrtava trgovine ljudima. Pravo na naknadu štete ostvareno je u postupku tek u nekoliko slučajeva i to u obimu koji nije odgovarao težini pretrpljenog kršenja prava.

Mediji su tokom godine skretali pažnju na porast trgovine ljudima u svrhu radne eksploatacije i pozivali na aktivniju ulogu u bavljenju ovim pitanjem aktere kao što su inspektorat za rad, tržišna i druge nadležne inspekcije, tužilaštva, policija, ambasade i konzularna predstavništva u zemljama u kojima su radnici iz Srbije podvrgnuti eksploataciji. Mediji su prethodnih godina prenosili i stavove pojedinih NVO da je prostituciju nužno dekriminalizovati. Međutim, osim pojedinačnih izjava iz nevladinog sektora, nije bilo drugih organizovanih inicijativa za izmenu propisa relevantnih za ovo važno pitanje.

3.4. Krijumčarenje ljudi.

KZ u stavu 2 člana 350 predviđa zabranu krijumčarenja ljudi, određujući da će se onaj ko u nameri da pribavi kakvu korist omogućava drugom nedozvoljen prelaz granice Srbije ili nedozvoljen boravak ili tranzit kroz Srbiju licu koje nije državljanin Srbije, kazniti zatvorom na minimum 6 meseci do 5 godina zatvora.